

Identitet i ljudska zrelost animatora

Motivacija: Tko je to animator?

- Podijeliti sudionike u četiri grupe (svaka najviše po deset članova) te im predati veliki hamer papir na kojem je u sredini napisana riječ animator.
- Svaka grupa neka u tišini oko centralne riječi „animator“ zapiše ono što im spontano dolazi na pamet kada čuju riječ animator.
- Na temelju napisanoga, neka svaka grupa izloži ono što su napisali počevši od onih karakteristika ili osobina koje su im se učinile najvažnije za osobu animatora.

Tko je pozvan biti animator?

Izraz animator dolazi od latinskog glagola *animare* što znači oživjeti, dati život, potaknuti, ohrabriti. Animirati, stoga, znači drugima prenijeti snagu osobne volje, osobne osjećaje, namisli i umjerenosti na rad. To je način oblikovanja duhovno, vjerski i ljudski zrelih osoba.

U pogledu crkvenog rada, animator je osoba koja se čitavim svojim bićem stavlja u službu drugoga na temelju Evanđelja i kršćanskih vrijednosti. To je onaj koji je svjestan svojih slabosti, ali se oslanja na Isusa Krista i djelovanje Duha Svetoga.

Animator živi svoju svakodnevnicu svjedočeći vjeru, šireći ljubav, zračeći nadu, veličajući Boga. To je onaj koji u drugima ponizno širi životno obzorje, produbljuje vidike i nudi Istinu. Svjestan je svoje ograničenosti, ali dopušta da Bog preko njega čini silna djela.

Temeljni poziv animatora je, dakle, da poput Kristovih učenika oživljava one koji su duhom klonuli, potiče one koji su sputani, hrabri one koji su malodušni, pokazujući im nadu u Isusu Kristu. On prenosi radost, daruje osmijeh i vraća smisao života. To je onaj koji uvijek usklađuje riječi i djela, vjeru i život. Svi smo pozvani biti animatori u svojim sredinama: u obitelji, u krugu prijatelja, u školi, na fakultetu, na poslu, ulici, u kafiću...

Animator na poseban način djeluje u svojoj župi - okuplja i potiče mladež na život po evanđelju. Trajno oživljuje svoju župnu zajednicu da ne padne u duhovno mrtvilo te oduševljava druge za život.

Ljudska zrelost animatora? (psihološki profil)

Kako bi animator mogao odgovoriti na svoj poziv, izuzetno je važno da izgradi jedan zreli odnos: prema sebi, realnosti i drugima.

1. Odnos prema samome sebi:

Psihička zrelost i stabilnost najbolje se pokazuju kada je animator u miru sa samim sobom i s drugima jer se tada prepoznaje njegova uravnoteženost te jasan stav optimizma.

Animator je osoba koja je sposobna analizirati samoga sebe (sposobnost autorefleksije), svoje osobne mogućnosti i sposobnosti, kao i osobne limitiranosti i ograničenja. Sigurno da ovakva samoanaliza mora biti točna i valjana, mora se podudarati s realnošću bez pokušaja da se sakrije ono što nije dobro ili ono u čemu se osoba slabije snalazi. S druge strane, valjana autorefleksija dolazi do izražaja kada animator ima

optimističnu predodžbu svijeta, čovjeka i samoga sebe, tj. u sebi nosi pozitivnu sliku svijeta i čovjeka koja je bazirana na Evandelju.

Za animatora je također važna sposobnost **samoprihvatanja** koja se bazira na ljubavi prema samome sebi. Ljubav prema samome sebi nije jednaka s „idolatrijom“, odnosno egoističkom zaokupljenošću svojom osobom, već je ova ljubav ključna za prihvaćanje i poštivanje drugih ljudi. Samo osoba koja znade sebe prihvatiti i sebe ljubiti moći će prihvatiti i ljubiti druge. Ovu činjenicu potvrđuje i Sveto Pismo: *Tko je tvrd prema samome sebi, komu će biti dobar? Nema okrutnijeg od onoga tko muči samoga sebe...* (Sir 14, 5). Stoga, prihvaćanje sebe stoji na početku svake suradnje s drugima i svakog zajedničkog rada.

2. Odnos prema realnosti:

Animator je osoba koja se predaje onome što čini, a to znači da ima snažne interese i za svijet „izvan“ sebe jer drži da se isplati učiniti nešto za druge, za crkvenu zajednicu, za društvo... Njegov konstruktivan i realan odnos prema svijetu izvan sebe odražava se u tome što ne djeluje destruktivno, ne provocira riječima i postupcima, već hrabri svojom prisutnošću (ulijeva povjerenje), svjedoči djelima... Njegova socijalno-kulturna zrelost i izgrađenost također se predstavlja u sposobnosti objektivne i realne analize osoba i događaja – animator sudi razumom i mudrošću, a ne osjećajima, sudi s nadom, interpretira bez pretpostavki, zna prihvatiti limite bližnjega...

3. Odnos prema drugome:

Zna ljubiti drugoga u slobodi - zbog onoga što druga osoba je, bez želje da od te ljubavi ima koristi. Zna biti prijatelj jednoj osobi bez zanemarivanja drugih: prijateljstvo shvaća kao dar te ga ne čuva egoistično samo za sebe, prihvaća gubitak svoga vremena zbog drugih koji su u potrebi, zna prepoznati i cijiniti pozitivne strane svake osobe ne osuđujući pritom i one negativne...

Sposobnost komunikacije: mladi koje se nalaze u kontaktu s animatorom ne smiju ga doživjeti kao jednog apsolutnog voditelja koji se nipošto ne želi odreći svoga načina razmišljanja i svojih programa, nego upravo suprotno kao osobu koja zna slušati, prihvatiti mišljenje drugih te koja je otvorena za suradnju.

Važno je također da animator ima izgrađen i zreli pogled na seksualnost: spolnost je za njega jedna vrijednost koju nastoji živjeti u svjetlu evanđeoske slobode, inteligencije, ekvilibriranosti, ne opsjednuto, ne iskompleksirano...

Nakon ovoga uvoda u svijet animacije i osobe animatora, vjerujem da nam se svima nameće pitanja: tko to može? Ili pak doživljavamo da malo tko posjeduje sve ove bitne karakteristike „vrhunskog“ animatora. Ipak animator nije osoba koja bi odjednom uspjela u svome životu ostvariti sve ove nabrojene kvalitete. Animator je osoba koja se prije svega osjeća pozvanom od Krista te se želi u poniznosti staviti Njemu na raspolaganje svjesna svojih vrlina, ali i manjkavosti.

Animator se, dakle, neprestano nalazi u procesu učenja, on se priprema, studira, trajno formira i osposobljava. Ne bismo, ipak, djelovanje animatora smjeli svesti na čisto metodološki proces; jer osoba koja poznaje sve teorije, metode i tehnike, ali nema jedan zanos ili, bolje reći, ljubav prema čovjeku, ne može se zvati animatorom.

Duhovni dio – doživjeti animatorsku službu kao poziv

- na temelju evanđeoskog teksta Lk 5, 1-11; razmišljati nad temom poziva (odgovoriti na pitanje: što je to poziv?)
- meditativno pročitati tekst
- nekoliko minuta u tišini svatko za sebe čita tekst, podcrtava važna rečenice te zapisuje ono što ga je osobito dotaknulo

Prva četiri učenika (Lk 5, 1)

(Mt 4,18-22; Mk 1, 16-20)

Lk 5.

Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ Božju, stajao je on pokraj Genezaretskog jezera. ²Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. ³Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo.

⁴Kada dovrši pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov." ⁵Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže." ⁶Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. ⁷Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

⁸Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: "Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!" ⁹Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, ^{10a}tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!" ¹¹Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.

Tumačenje teksta:

Luka u ovom evanđeoskom izvještaju opisuje poziv prvih Isusovih učenika na čelu s Petrom. Prije svega treba primijetiti kako Petar nije bio dio onoga mnoštva koje se guralo oko Isusa želeći čuti njegovu riječ. Petar, zajedno sa svojim prijateljima, ispiru mreže nakon neuspješnog ribolova. Njega, dakle, kao da ne zanima Isus i njegovo propovijedanje. On je u svom svijetu i u svojim brigama. Možda i osuđuje one „religiozne fanatike“ koji se guraju oko Isusa držeći da su praznovjerni i da im je stalo samo do čudesa. Petar je realan vjernik.

Ipak Isus izabire baš Petra, odnosno od njega traži jednu uslugu. Želi iskoristiti Petrovu lađicu kao mjesto za propovijed. Petar prihvaća Isusov zahtjev i pušta ga u svoju lađu. Ne znamo što je Petar tada u sebi mislio, ali nije isključeno da je očekivao neku nagradu od Isusa, jer ipak mu je iznajmio čamac. Ali Petar sada više nema isprike. Pošto je dozvolio da Isus iz njegove lađe propovijeda, sada je prisiljen slušati Isusa. Vjerojatno je želio da Isus što brže završi svoj govor, da ga eventualno nagradi zbog iznajmljivanja lađice pa da onda ponovno krene za svojim poslom. Isus je, međutim, promijenio Petrove planove.

Nakon završetka propovijedi, Isus poziva Petra da isplovi na pučinu i da baci mreže za lov. Petra ovaj poziv duboko pogađa. Zašto? Zato što je nelogičan i neprihvatljiv. Petar se čitavu noć, zajedno sa svojim kolegama, trudio da uhvati barem nešto ribe, ali u tome nije uspio. Sada ga jedan običan „tesar“, koji nema pojma o ribarenju, poziva da, usred bijela dana, krene u ribolov. Možda Petru i ne bi bio problem isploviti, ali sigurno se pita što će drugi reći. Pa ljudi će mu se smijati. Tko je još vidio da se ide na ribolov po danu?

Petar, unatoč svim nelogičnostima, prihvaća Isusov prijedlog. "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ, bacit ću mreže." U ovim riječima možemo prepoznati kako je Isusova propovijed duboko dirnula Petra. Samo zbog toga što je slušao Isusa i njegovu riječ, spreman je učiniti nešto što je nelogično i nema nikakvog smisla.

Iznenadenju nema kraja, Petrove mreže su pune. Ulov je nesvakidašnji - toliko velik da je Petar morao pozvati druge ribare kako bi uspjeli izvući prepune mreže. Ribari inače nikada ne pozivaju konkurenciju u pomoć, već u tajnosti drže mjesto bogato ribom. Tim činom postaje nam jasno kako je ulov stvarno premašio sva očekivanja.

Petar tek sada uviđa da je u čitavoj priči Bog na djelu. Shvaća da Isus nije neki običan propovjednik koji zaluduje mase, već Božji poslanik. Stoga i govori: "Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!" Isus ipak ne prihvaća Petrove riječi. Njemu baš trebaju grešni ljudi kako bi se po njima proslavio i kako bi se preko njihovih slabosti pokazala Božja jakost. Ne boj se, Petre, odsada ćeš loviti ljude!

Što nam govori ovaj tekst:

- Isus je uvijek onaj koji čini prvi korak.
- Na čovjeku je samo da pusti Isusa u svoju životnu lađu. Ne treba ništa činiti, ništa raditi, nego samo slušati.
- Tek nakon što smo čuli Isusove riječi i dopustili im da nas dotaknu, moguće je odgovoriti na njegov poziv.
- Odazivom se ništa ne gubi, već dobiva. Naše živote mreže bit će prepune.
- Naši grijesi i slabosti ne priječe Isus da se po nama proslavlja, oni nam samo govore kako ništa ne možemo učiniti bez njega.

Susret završavamo kratkom meditacijom i molitvom.